

طرح آب شیرین کن های کشور با استفاده از مدل مشارکتی BOO

سید حمید رضا کشفی: مدیر دفتر تجهیز منابع مالی و گسترش مشارکت بخش غیردولتی شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور
(kashfi@nww.co.ir)

فریبا گلریزان - امیرحسین رقیمی - کامران اسماعیلی - مرتضی برفی - فاطمه منصوری خسروی - ملیحه اسکندری:
کارشناسان ارشد دفتر تجهیز منابع مالی و گسترش مشارکت بخش غیردولتی شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور
(golrizan@nww.co.ir)

کلمات کلیدی: تأمین مالی پروژه‌ها - تأسیسات آب شیرین کن - قراردادهای BOO - قانون خرید تضمینی آب -
محصول پروژه - ریسک سرمایه گذاری

چکیده:

محدودیت منابع مالی دولتی و ضرورت ایجاد تحول و جنبش در اقتصاد کشور با استفاده از ظرفیتهای بخش خصوصی از یک طرف و کمبود شدید منابع آب شیرین در دسترس و نیاز به حجم سرمایه گذاری بالا در مراحل مختلف ساخت تأسیسات آب از طرف دیگر، موضوع ضرورت استفاده از طرحهای BOO جهت ساخت آب شیرین کن های کشور را دوچندان می کند. همچنین در کشور ایران با توجه به کمبود شدید منابع آبی، به ویژه برای مناطقی از کشور که منابع زیرزمینی یا سطحی وجود ندارد، استفاده از روش های تولید آب شرب با احداث تأسیسات آب شیرین کن، تنها گزینه عملی می باشد. چالش اصلی استفاده از این طرح، تضمین لازم جهت خرید آب تولیدی توسط سرمایه گذار و تکلیفی بودن قیمت های خرید و تعرفه آب و عدم امکان خرید آب به قیمت تمام شده بود.

قراردادهای BOO با توجه به نوع، پیچیدگی و بزرگی پروژه و همچنین شرایط اقتصادی و قانونی کشور میزبان (سرمایه پذیر) به حمایت های دولتی گوناگونی نیازمند می باشند. بدین جهت اقداماتی جهت ایجاد انگیزه و رفع بخشی از موانع و مشکلات پیش روی سرمایه گذاران بخش خصوصی صورت گرفته که می توان به تضمین خرید آب تولیدی از تأسیسات ایجاد شده توسط دولت و ایجاد ردیف مستقل بودجه ای جهت خرید تضمینی آب بمنظور پرداخت مابه التفاوت قیمت تمام شده تولید و تعرفه اشاره کرد.

با رویکرد مدیریت نوآورانه پروژه